

זבחים דף פג

הלכות פסולי המקדשין

פרק שני

שיבושים במתן דמים

יד פר העלם ושעירי עבודה זרה, שדמן נכנס להיכל - אם הכניסו לקדש הקדשים, נפסל, שמקום זה פנימה שלמקומן הוא. וכן פר ושעיר שליום הפפורים, שדמן נכנס לקדש הקדשים - אם הכניס דמים לקדש הקדשים והזה ממנו, והוציא להיכל וחזר והכניסו לקדש הקדשים, נפסל, ואינו גומר ממנו הנזות שבקדש הקדשים, שפנין שיצא - יצא.

וכן אם גמר הנזות שבקדש הקדשים, והוציאן להיכל, והזה מקצת הנזות, והוציאן חוץ להיכל, וחזר והכניסן להיכל - אינו גומר הנזות שבהיכל, שפנין שיצא הדם חוץ למקומו - נפסל.

פרק שלישי

התקדשות ע"י המזבח והכלים

ג וכן זבחים שחוטין שעלו לגבי המזבח - מפשיט ומנתח במקומן, ומוריד הקרכים ומדיחן במים, וחוזר ומעלה אותן, ומוריד את העור והבשר ונותנו לבצלים, וחוזר ומקטיר את השאר.

ומפני מה לא יוריד הכל, אלא יפשיט וינתח בראש המזבח? שכל הראוי לאשים - אם עלה לראש המזבח, לא ירד, שנאמר: "כל הנגע במזבח יקדש" (שם כט, טו). יכול אף על פי שאינו ראוי? תלמוד לומר: "היא העלה על מוקדה" (ויקרא ו, ב) - מה עולה שהיא ראוי לאשים אם עלת לא תרד, אף כל הראוי לאשים אם עלה לא ירד.

ד עולה שהעלה חיה לראש המזבח - תרד, שעדין אינה ראוייה. ה וכן קמץ המנחה שלא נתקדש בכלי שרת. וכל אסורי המזבח שעלו - ירדו, לפי שאינם ראויין מתחלתן. ו וכן בהמת קדשים שנשחטה בליה, או שנשפך דמה או שיצא חוץ לעזרה - אם עלת, תרד.

יא אברים ונחלבים וקמצים שלנו בראשו שלמזבח - כאלו לנו בעזרה, ואם ירדו לא יעלו, אבל אם לא ירדו, מקטירין אותן לעולם. **יב** ואור מזבח - פמזבח. ואמורי קדשים קלים שהעלן קדם זריקת דמים - לא ירדו, שהרי נעשו לחמו שלמזבח. **יג** הפריש שני אשמות לאתרוגות, ושחט את שניהן, וקדם והעלה אמורין של אחד מהן קדם זריקה - תרי אלו ירדו.

יד הזבח הפסול והנסכים הפסולים שעלו למזבח - הזבח לא ירד, כמו שבארנו (מעיל ג, ט), מפני שהוא ראוי לאשים, והנסכים ירדו. וכן נסכים הבאין בפני עצמן שנפסלו ועלו - ירדו. **טו** עוף שמלקו זר, ועלה - לא ירד. וקמץ המנחה שקמצו זר, ועלה - ירד; אף על פי שזה פסול וזה פסול - זה כאלו לא נתקדש כלל. ואחד הזר ואחד שאר הפסולין.

הלכות מעשה הקרבנות

פרק ששי

מעשה העולה

ג אברים שפקעו מעל המזבח: אם יש בהן ממש - אפלו פקעו אחר חצות הלילה יחזיר, שנאמר: "על מוקדה על המזבח כל הלילה" (ויקרא ו, ב); ואם אין בהן ממש - אפלו פקעו קדם חצות לא יחזיר. נתחבר הבשר ויבש עליהן בעץ, ופקעו: קדם חצות - יחזיר; לאחר חצות - לא יחזיר.

הלכות תמידין ומוספין

פרק שלישי

הקטורת, הנרות והחביתין

ב כמה מקטירין ממנה בכל יום? משקל מאה דינרין, חמשים בבקר וחמשים בין הערבים. מזבח שנעקר - מקטירין קטרת במקומו. וקטרת שפקעה מעל גבי המזבח - אפלו קרטין שבה, אין מחזירין אותן.

